

Drage slušateljice, dragi slušatelji!

Za današnje naticanje sam izabrala temu

Komu pripada priroda?

Pripada priroda ljudem – meni, tebi ili sliši živinam? Pripada i nam i živinam? Svi imaju drugi odgovor. Većki velu, da samo nam ljudem pripada, drugi opet da priroda pripada svim živinam.

Ali ča je pravi odgovor? Imamo li pravi odgovor na ovo pitanje? Da, mi moramo imati pravi odgovor, ako toga nimamo, svi moru misliti ča kanu i djelati ča kanu s prirodom.

Pogledajmo si jednoč naše loze ili kišnu šumu. Ovde i onde živu stvari. Nek kako dugo još? Mi tribamo već i već mjesta i čuda driva, a to drivo si zamemo od lozov. Mi zimamo i zimamo, pak ne pazimo, je li to komu sliši – srnam, divljoj svinji ili nekoj živini, ka je zbog nas izumrla ili će vrijeda izumriti. Ljudi si zamu i čuda drugoga, kot na primjer kameno ulje. Mi kopamo u morju i išćemo ulje i je i najdemo, ali da to nije dobro za morje, ribe i sve drugo, ča onde živi, na to nigdor ne misli. Tribamo nek na nesriću misliti, ka je bila u Meksičkom zalivu 2010. ljeta: 800 milioni litrov ulja je došlo u morje. To je bila najveća prirodna katastrofa ove vrsti. Ovo je nek nekoliko primjerov zato, da veliki broj od nas misli, da priroda pripada **nam**, ljudem.

Dobro, da imamo i druge ljude, ki gledaju na našu prirodu, pomoru živinam, gledaju na našu okolicu i ne ishasnuju prirodu. A zato imamo na svitu i prik 2200 nacionalnih parkov. Onde živu pred svim stvari i biljke, ke moramo čuvati. Tako moremo očuvati barem mali dio naše prirode, ar sve drugo ćemo postepeno, korak za korakom, zničiti. Zato je glavni cilj, da pazimo na to, ča još imamo i se tako ponašamo, da nam ostane ta priroda, ku još imamo. A najbolje bi bilo, da pokusimo popraviti to, ča smo prirodi jur čemernoga učinili.

Zato nije odgovor, da priroda pripada ljudem i živinam. **Priroda ne pripada nikomu!** Mi moramo biti srični, da ovde živimo i da imamo ovaku lipu prirodu. Ali mi ju uništavamo, a to nije u redu. Ljudi uništavaju prirodu i živine. A zač? Kad kanimo imati već mjesta i već od svega. Ako to tako dalje ide, vrijeda već nećemo moći živiti na ovoj zemlji, ar ćemo sve krajspraviti. Zato već ne smimo misliti, da nam sliši i priroda i sve drugo, ar to nije istina. Najbolje bi bilo, ako bi se svi ljudi tako ponašali

kot oni, ki našu prirodu ljubijo i na njo pazijo. Do sada nam priroda još more sve dati, ča
kanimo, ali na žalost već ne dugo. Zato ju nesmimo iskoristiti, nego ju moramo
respektirati i čuvati. Ako mi ljudi već nimamo intaktnu prirodu, nećemo preživiti.

Hvala na pažnji!

Carmen Kancz

Jezik: gradišćanskohrvatski

Vrst teksta: otvoreno pismo

Broj stranica: 2

Ljeto: 2015.

Škola: Trgovačka akademija/HAK Željezno

Učiteljica: mag. Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: mag. Angelika Kornfeind